

26

503 L. 30

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyilt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Nehéz idők.

Sulyos országos közéleti küzdelmünkben szinte teljesen megfeledkeztünk anyagi gondjainkról. Mostanában alig esik szó arról, hogy gazdasági erőnket esztendőök óta tartó és folyton sulyosodó válság emészti, hogy az ország ipara pang, kereskedelme gyönge, mezőgazdasága az eladósodás terhe alatt nyög; a nép pedig szegényedik, nyomorog és kivándorol. Elült a gazdaságpolitikai harci zaj, melytől még nem rég olyan hangos volt közéletünk. Agráriusok és merkantilek békén megférnek egymás mellett s mindet egyformán lekötik a nagy, országos politikai kérdések.

Van ebben a hirtelen beállott társadalmi és gazdasági kérdésben valami fölemelő és megnyugtató. Mert ez a társadalmi és gazdasági béke, az eddig széthúzó és egymást lekötve tartó erőknek ez az egyesülése és tömörülése nagy erőssége az országnak. De igazi áldás akkor fakadna a nyomában, ha ez az együttműködés aztán gazdasági téren, az ország gazdasági regenerálásának nagy munkájában, a pozitív alkotások terén a jövőben is mindenkor érvényesülne.

A most folyó országos válság sulyos tanuságokat rejt magában. Bizonytalan, beláthatatlan ma az az idő, amikor az ország belső békéje minden vonalon ismét helyreáll. A törvényhozás gépezete már közel egy esztendeje megakadt és nem volt módjában az ország gazdasági érdekeit fejleszteni és táplálni. Az ország élén legutóbb álló kormánynak — költségvetés híján — alig volt módja és alkalma, de eszköze sem, hogy mélyreható tevékenységgel segítsen az ország gazdasági bajain. Így van ez már régtől és ki tudja ma: talán még igen sokáig így is maradhat. Ebben az állapotban, mely elég sulyos, legalább anyagi érdekeinket nem kellett belső ellenség ellen megoltalmaznunk. De ki mondja meg ma: nem következik-e el reánk ez a legkeserűbb megpróbáltatás is, hogy ezeket az érdekeinket még itthon is külön kelljen megvédelmeznünk?

Közgazdasági fejlődésünket két nagy betegség hátráltatta. Az egyik az volt, hogy törvényhozás, kormányzat és társadalmi tevékenység nem adott

viszonyok ismeretén alapult nálunk, hanem idegenből kölcsönzött jelszavak után indult. Ez okozta a különböző termelő ágak széthuzását és ellenségeskedését. Ez okozta, hogy munkára képes és munkára hivatott erők meddő szóharcokban, iskolai elméletek gyártásában és céltalanul kísérletező alkamazásban merültek ki.

A másik, talán még ennél is sulyosabb betegség: gazdasági életünk kiskorusága, az önállóság teljes hiánya. Nálunk mindenki mindent a legfőbb hatalomtól, az államtól vár. Mint a Miatyánkban az Istenhez, úgy fohászkozik nálunk mindenki az államhoz. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Az állam adjon munkát az iparosnak, megrendelést a kereskedőnek, vetőmagot, szeszkontingent és hitelt a gazdának, de főleg és különösen mennél több hivatalt a hivatalkeresők ezreinek. A gazdasági érdekek védelmére hivatott testületek és szervezetek abban meritik ki minden erejüket és idejüket, hogy egyre-másra gyártják a kormányhoz a kérvényeket, emlékiratokat és törvénytervezeteket. — Hogy egyéni kezdés és vállalkozás és társadalmi együttműködés útján is lehet alkotni, dolgozni és eredményeket elérni, hogy a világ nagy nemzetei az ilyen munkának köszönik hatalmukat, gazdaságukat, haladásukat és kulturájukat, — erre nálunk alig gondol valaki.

A múlt évben történt, hogy a főváros két nagy gazdasági testülete: a kereskedelmi kamara és a gyáripárosok országos szövetsége azon tanácskozott, hogy miként lehetne a kereskedelmi életet fellendíteni. Egy nagy kiviteli egyesület alapítását tervezték és az előzetes értekezleten sok alapos beszédben fejtették ki, hogy mi mindent fog ez az egyesület kérni a — kormánytól. Hallva a sok meddő beszédet, az értekezlet egy gyakorlatias gondolkodású tagja végre, türelmét vesztve, haragosan kifakadt:

„Egy czég, mely évenként két millió korona árut exportál, többet használ, mint az olyan egyesület, mely minden esztendőben ötven szép emlékiratot fogalmaz.“

Ez a kifakadás végtelenül jellemző. De még sokkal jellemzőbb az a körülmény, hogy ez a kiviteli egye-

sület még ma sem alakult meg, pedig azóta, hogy eszméjét megpendítették, már egy esztendő telt el.

A mostani nehéz idők még sulyosabb kilátásai arra intenek, hogy ez a nemzet a jövő nagy gazdasági küzdelmeiben teljesen a saját erejére lesz utalva. Arra intenek, hogy ellenségeit ne bent és egymás között, hanem kint keresse a gazdasági téren. Az egyetértést és tömörséget, mely mostani országos küzdelmünkben megnyilatkozik, át kell vinni a társadalmi és gazdasági élet minden terére és alkotó, teremő munkára kell felhasználni. A társadalom ne fölülről várja az áldást, a különböző rétegek ne egymásban keressék boldogulásuk akadályait, hanem együtt és a maguk erejéből teremtsék meg a jövő fejlődés eszközeit és alapjait.

Emlékezzünk csak vissza a nemzeti újraébredés első korszakára. Akkor alapították meg például a Magyar Földhitelintézetet, mely ma is többet használ a földbirtokosok hitelügyének, mint a kérvények, értekezések, emlékiratok és törvénytervezetek egész özönviznyi irodalma.

Akkor alapították az országnak ma is legnagyobb és leghatalmasabb takarékpénztárát, a Pesti Hazai Első Takarékpénztárt, mely Pestvármegye nemes rendének házában kezdte meg működését. Az ország ma is legnagyobb biztosító intézetének alapításában akkor a főnemesség, a gazda- és kereskedő osztály kitünőségei egyaránt résztvettek.

Ezek az intézetek ma is élnek, sőt fejlődnek és virágoznak. És hatalmas szervei ma is az ország közgazdaságának. Ime, ilyen eredményei vannak a társadalmi erők működésének, ha nem meddő szóharcban, hanem alkotó munkában nyilatkozik meg.

Mennyi munkára nyílik pedig tér, mennyi föladat vár megoldásra.

A földbirtok terheinek könnyítése, a hitelügy rendezése, az ipari és kereskedelmi tevékenység föllendítése — a szociális bajok sora vár orvoslásra.

A társadalmi tényezők csak sóhajtoznak és egyszer a kiegyezés váltságát, most meg a politikai válságot emlegetik minden baj kufforrásának. Es így várjuk nyugodtan, fatális bele-

nyugvással a jobb jövő elkövetkezését.

Hol van az új Szèchenyi, aki fölrazza a nemzetet álmaiból és gazdasági téren egyesíti és serkenti munkára?

Vegyések.

— Katalin-bál. A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ által mult vasárnap megtartott Katalin-bál, — miként előre jeleztük is, — úgy anyagilag, mint erkölcsileg fényesen sikerült. Kellemes szórakozást nyújtott az ex-lex eljegyzés, melynek nyertese Zántó Kálmáné urnő lett. Bevétel volt: belépti-díjakkból 111 korona 20 fillér, felülfizetésekből 6 korona 60 fillér, eljegyzési lapokból pedig 13 korona 76 fillér. E szerint az összes bevétel 131 korona 56 fillér, melyből levonva 87 korona 38 fillér kiadást, marad tiszta jövedelem 44 korona 18 fillér. Felülfizettek: Gelsy Péter, Noel Kristóf és Büchler Gábor 1—1 koronát, Keresztes Ferencz, Váradai Sámuel 80—80 fillért, Pap Pál Pálné, Pígler Róza, Kovács Miksa és Zámbo József 40—40 fillért, Elekes Lajos és Hevesy Pál 20—20 fillért, melyért ez uton mond köszönetet a bárendezéséig.

— Szilveszter-estély. A mindszenti „Polgári Kör“ legutóbb tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy évente tartani szokott Szilveszter-estélyét az idén is megtartja. Az estély műsorát lapunk legközelebbi számában fogjuk közölni.

— Legények garázdálkodása. A mindszenti legények, de különösen az apraja, alig 17—18 évesek, az elmúlt vasárnap oly garázdálkodást vittek véghez, melyhez hasonló alig fordult még elő községünkben. Még a délután folyamán behatoltak Elekes Lajos vendéglőjébe és ott minden törhető vendéglői felszerelést összezúztak. Ezután bevonultak a községbe. Utközben egy iparos segédet, ki előttük haladt, durva káromkodás közben úgy beledobtak az árokba, hogy a bőr az arczáról teljesen lement. Szegény ember még szólni se mert, ne hogy még meg is verjék. Majd Töröknel egy szegény nyomorék csószt vertek meg. De hogy garázdálkodásukat megkoronázzák, az esti órákban betértek Dobos István vendéglőjébe, hol bicskát rántva, a vendéglőst, vendéglősnét sulyosan bántalmazták, az ott lévő Korom Gáspárt pedig az arczán megszurták. Ennek meggátlására Tary István főszolgabíró ur a következő üdvös rendeletet bocsájtotta ki:

HIRDETMEŊY.

A közcsend háborítások, valamint könnyü és sulyos testi sértéssel kapcsolatos nyilvános verekedések ez év folyamán oly megdöbbentő nagy számban fordulnak elő Mindszent községben, hogy azoknak lehető meggátlása első rangu hatósági feladatot képez.

Többszörösen tapasztalom, hogy leginkább vásár- és ünnepnapok alkalmával éretlen suhanczok a gyalogjárdát elfoglalják, s a békés polgárok előtt nemcsak a közlekedést lehetetlenítik, de azokat szóval és tettleg is bántalmazzák, a korcsmai összejöveteleket pedig előre megfontolt szándékkal kölcsönös verekedésekre használják ki, s e célból

bicskákkal, botokkal és más vérengző eszközökkel vannak fölfegyverkezve.

A közcsend és a közönség jogos érdekeinek megóvása céljából a nyilvános helyeken való csoportosulásokat, valamint a verekedésre alkalmas eszközök használatát eltiltom, s ez utóbbiaknak elkobzását elrendelem.

Tapasztalván azt, hogy ezen botrányokat az alsóbb néposztályhoz tartozó ifjak leginkább ittas állapotban követik el, úgy a helyi rendőrség, valamint a m. kir. csendőrség figyelmét felhívom annak szigorú ellenőrzésére, hogy a korlátolt italkimérésekben ülő vendégek részére italneműek egyáltalán ki ne szolgáltatassanak, ily helyek esti 9 órakor bezárassanak, s a rendőri közegek a legéberebben ellenőrizték, hogy semmiféle italkimérésben részeg emberek szeszest illokhöz ne juthassanak.

Utczákon, köztutereken és nyilvános helyiségekben a közcsend megháborítása föltétlenül tilos.

A ki ezen rendelkezéseket megszegi, a törvény és vonatkozó szabályrendeletekben megállapított legszigorubb büntetésekben részesül.

Mindszent község előljároságát és a m. kir. csendőrség helyi őrsparancsnokságát ezen rendelet betartásának ellenőrzésére és megfelelő eljárásra utasítván, egyszersmind felhívom Mindszent község egész közönségét, hogy a közrend megóvására és biztosítására irányuló szándékban hivatalomat támogatni sziveskedjenek.

Mindszent, 1903. november hó 26-án.

Tary István,
főszolgabíró.

— Halálozás. Zsirkó Ernő áll. elemi iskolai tanítót sulyos csapás érte. Ugyanis, mint részvételt értesülünk, édesatyja, ki Ungvárra utazott vendégségbe, rövid szenvedés után ott meghalt.

— Kántorválasztás Szentesen. Jövő hó 1-én fog megejjetni a szentesi rom. kath. egyházban üresedésben lévő kántori állásra a választás. E diszes és jó jövedelmezőségű állásra Almásy László mindszenti kántor is pályázott, és miként értesülünk, szép esélyei vannak a győzelemre.

— A búbájós cigányasszony. Horgoson néhány hét előtt Nógrádi Imre ottani jómodi gazdától éjnek idején elkötöttek két szép lovat. A gazda jelentést tett a csendőrségnek, nyomozták is, de a lovak csak nem kerültek meg. Folyó hó 20-án aztán bevetődött a portájára egy Szerencsés Fekete Vera nevű cigányasszony, akinek Nógrádi elpanaszolta a lopást. A cigányasszony — úgy látszott — részvételt hallgatja a panaszt, aztán kijetentette, hogy ő visszaimádkozza a lovakat. Körüljárta a házat, majd a szobákban nézett körül, és miután némi hókuszt-pókuszt csinált, felhívta Nógrádiékat, hogy a mi értékes dolguk és készpénzök van, azt hordják mind össze a tiszta szoba közepére, maguk menjenek a másik szobába, zárják magukra az ajtót és bármi történik, vagy bármit hallanak, ki ne jöjjenek onnan 3 óra hosszáig. Nógrádiék felültek a ravasz cigányasszony ostoba babonájának és 5000 korona készpénzt, selyemholmit, értékes ágyneműt egy csomóba halmozva az egyik szobában, magukra zárták a másik szoba ajtaját és szívszorogva várták a következőket. A

3 óra leteltével aztán a legnagyobb meglepetés várt rájuk, mert mikor kijöttek a zárt szobából, nemcsak hogy a két ló nem került elő, hanem a másik szobában összehalmozott minden értékük és pénzük is eltűnt, — a cigányasszonnyal együtt. A sulyosan károsult gazda erre persze a cigányasszony ellen feljelentést tett, de az úgy eltűnt Horgosról, hogy poros nyomát se érik be.

— Az új tizkoronás bankó. A mostani tizkoronás bankjegyeket, melyek körülbelül két év óta vannak forgalomban, tudvalevően nem sokára bevonják. A magyar-osztrák bank most készített az új tizkoronást, a melyből már a jövő évben 16 millió darabot fognak kibocsátani. A mostani tiz koronásokat legfőképpen azért vonják be ilyen rövid idő multán, mert már nagyon sok hamisítvány forog közkézen. A hatóság megállapította, hogy a hamisítást rendszerint külföldön követik el; a hamisítók főszéke Olaszországban, Ankonában van. Az új tizkoronás bankjegyekre nem irtak ki művészi pályázatot, y terveket csaknem mind a bank rajzoló készítették, mert illetékes körökben úgy vélekednek, hogy ezek mint szakemberek inkább tudnak olyan bankjegyrázot készíteni, amelyet nehéz utánozni. Olyan bankjegy ugyanis, a melyet egyáltalán ne lehetne hamisítani, nincsen. Az új tizkoronás tervénél a technika minden eszközét felhasználták, a rajz is rendkívül komplikált lesz; azonfölül egy újfajta papirost fognak a banjegyhez használni, mely szintén megnehezíti majd a pénzhamisítók dolgát.

— Lelőtt tolvaj. Nagy Mátyás horgosi lakos tanyáján a f. hó 19-én éjjel tolvajok jártak. A tanyai kuvasz megszimatotha az idegeneket és addig ugatott, míg csak a gazdáját álmából fel nem verte. Nagy Mátyás rosszat sejtve, töltött fegyverrel a kezében ment ki a tanyaházból és a kazlak mellett feketélő alakokat felszólitotta: adják elő, a mit ellopták. Azok azonban úgy megrémültek a feléjük irányuló puskacsőtől, hogy a válasszal adósok maradtak és eszeveszetten futásnak eredtek, hogy bőrüket megmentse. A gazda erre elsütötte a fegyverét. A golyó az egyik menekülőt leterítette, a két társa azonban nem hagyta el a meglőtt czinkosot, hanem vállukra emelve, menekültek tovább és csakhamar eltűntek az éjsötétjében. Nagy Mihály erre előhívta a tanyaszomszédját, Huzsvár Mihályt, hogy együtt állapítsák meg a menekülők kilétét. A jómadaraknak azonban nyomuk veszett. Nem messze a tanyaháztól nagy vértócsa jelölte a helyet, a hol a lövés az egyik menekülőt leterítette, aki — a nagy vérvesztéséből ítélve — sulyosan megsebesülhetett. Az ügyben Nagy Mátyás följelentése folytán azonnal megindult a vizsgálat. A dorosmai főszolgabíró felhívására a csendőrség keresi most az ismeretlen embereket, akiket bizonyosan nem valami istenes szándék vitt éjnek évadján a horgosi gazda tanyájára.

— Vörösmarty-Album. Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló“, mikor minden esztendőben, diszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza a nagy közönség szívéhez a nagy, örökbecsü irodalmi és művészi alkotásokat és azzal, hogy megösmerteti, egyuttal meg is szeretteti a művészetet. Év-év után gyönyörű művészi ajándékokkal, ritka disz-

művekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló“, ez a szó legnemesebb értelmében független, szabadelvű és szóki-mondó lap és most Vörösmartynak a Szózat, és a Vén cigány őseréjű költőjének életrajzával egyebek legkiválóbb alkotását (Szózat, mást foglalja diszes abumba és adja karácsonyra ajándékol. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában készül és e tartalmas diszkönyvet 20 nagy több színben nyomott műmelléklet, továbbá 40—50 szöveggép fogja disziteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékol megkapja minden új előfizetője, aki egész éven át fél- vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló“-ra.

ADAKOZÁSOK

a szegedi Kossuth-szoborra Mindszent község polgárai által letett koszoru költségeire: „48-as Kör“ és „Polgári Kör“ 5—5 koronát, Koncz Lajos, Nagy Mihály és társai 2—2 koronát, Puczik Lajos, Baksay Illés, Vitos János, dr. Szóbl Lipót, Vitos Gerő, Korom Gáspár, Dr. Orbán József, Weisz Ignác, Gyovay István, Veres Sándor, ifj. Farkas Ferencz, Dobos István, Vigh Gyula, Tary István, Gyárfás Géza, Dr. Albertényi Adolf, Schmidt Dezső, Zántó Kálmán, Keresztes Ferencz, Geigner Lipót, 1—1 koronát, Gyenes Vilmos, Schwartz Ignác 80—80 fillért, Kardos István, Babáczek Eduárd, Vida János, Kovalik D. József, Löwy Imre, Szécsényi Lukács 60—60 fillért, Elek Ignác, Pálinkó János, Bozó Gábor, Gál Vendél, Gémes Lajos, Gémes Kálmán, Schönfeld Jeremiás, Schönfeld Dávid, Schönfeld Márton, Schwáb József, Schwáb Bernát, Mitis József, Gyömbér Mihály, Mucsi Pál, Dr. Dósa István 50—50 fillért, Apró Sándor, Szilágyi Ferencz, Tóth Lajos, Seres József, Hevesy Pál, Lippay István, Varga István, Fülöp Imre, Erhardt Bernát, Héja János, Borsi Sándor, Vidovich Antal, Marton Mihály, Kovalik Károly, Süle Lajos, Kovács Imre, Baksay József, Apró Ferencz, Pöös Mihály, Tábitz Lukács, Elek Lajos, Hegedüs György, N. N., Almásy László, Büchler J. Gyula, Diamant Jenő, Ferenczy Mihály, Altwer Baruch, Annus József, Tóth Mihály, Gémes István, Héjjas István, Csernák Péter, Keszler Ferencz, Korom József, Braun Éberhardt, Pap Pál Pál, 40—40 fillért, Hevesy Mihály, Korom Lajos, Suttay Mátyás, Korom Lajos, Benedek György, Heimann Jenő, özv. Vereb Jánosné, Bertók János, Gelsy Péter, Büchler Gábor, Floreanczig Mihály, Mészáros Lajos, Hevesi Menyhért, Hám János, N. N., Gyömbér János 30—30 fillért, Pálfi Mátyás, Sebők Károly, Lantos Lukács, Gyovay András, Judik Menyhárt, Tar Lajos, Rozenbrauer Károly, Löwy Bernát, Tóth István, N. N., Gyovay Bernát, Lovass Jenő, Keresztes Áron, H. N., Bozó Ferencz, Hoics Ferencz, Robicsek Mór, Gémes Károly, Seres Lajos, Lőrincz János, id. Bús István, Bús István, ifj. Búsné, Kádár János, Pálosi János, Ambrus Dániel, Falta Gyula, Gémes Balázs, Gémes Mózes, Vajda György, Falábu József, Falábu Imre, özv. Schenk Rudolfné, Tóth János, Berger János, Gyovay Gáspár, Kovács András, Mihály János, Apró Boldizsár, Schwáb Mór, Mihály

Antal, Lucza János, Biró Gábor, Bergel L., Huszka János, Korom Illés, Gémes Gyula, Nepper István, Szalma Ferencz, Gémes Gy., Judik Mihály, Rózsa Sándor 20—20 fillért, Ócsay Sándor 14 f., N. N. 12 f., Ludányi Józsefné, Bacsa Gáspár, Keresztes János, Lantos János, Huszka Sándor, Gacsári Kis Mihály, Szabó Antal, N. N., Móricz Károly, Kis Pál Boldizsár, 10—10 fillért, Pap Gy. 8 f. Lacskay Sándor 6 f., Bába Antal 4 f. Összesen 82 kor. 19 fillér.

CSARNOK.

KÜZDELEM AZ IGAZSÁGÉRT.

— Büntügyi regény. —

— Meg kell történnie! — kezdé hirtelen újból; elég fáradságomba került, míg idáig jutottam, hogy tervem kivételéhez foghassak. Még az éjjel meg kell történnie; az egyedüli út, mely a meneküléshez vezet; a körülmények kedvezők, s ki tudja, vajjon kínálkozik-e még valaha alkalom; éppen ma éjjel foghatok bele a nehéz vállalkozásba, a nélkül, hogy a legcsekélyebb gyanút terelném magamra, s a míg így kijutok rettenetes zavaromból, egyúttal megbosszulom magamat rajta, a kit gyűlölök, mint azt a nyomorult existenciát, melyre kárthatatva vagyok.

E monológ alatt Bertovszky egy kis zugutczába jutott; még egyszer megállott, mintha gondoikoznék, azután pedig elszánt határozottsággal befordult az utcasarkon.

Miután még vagy kétszáz lépést haladt, egy nagy ház előtt megállt. Vigyázva tekintett körül mindenfelé, hogy nem-e követik vagy megfigyelik; ám az egész elhagyatott utcában semmi gyanusat látni nem lehetett; a körülfekvő épületek is kihaltak látszóttak.

Mielőtt azonban Bertovszky különös cselekvését tovább is megfigyelni, meg akarjuk kísérelni ama ház leírását, melyet titkos munkálkodásának színhelyéül választott.

Pompás háromemeletes épület volt ez, melynek homlokzatán emeletenkint hat-hat ablakot lehetett látni. Szürke színezete és a magas ivablakok arról tanuskodtak, hogy már régi építmény. A kaputól kétoldal hatalmas lovagszobrok állottak.

Nyilván ez a ház évtizedekkel ezelőtt más, a mostaniaktól elütő czéloknek szolgált! valószínűleg valami gazdag főúr saját izlése szerint építette, mert az építési rendszer a széles kapu, a széles kőlépcsők művésziesen áttört rácsozattal, a falmélyedésekbe elhelyezett kőalakok, valamint a nagy termek értékes vakolatdíszítéseikkel és a most már elmosódott fali festményekkel, — mind arra vallottak, hogy valamelyik mágnás lakóhelyéül szolgált e palota.

Abban az időben, a melyben elbeszélésünk kezdődik, különféle üzleti czéloknek volt szánva ez a ház.

A földszinten balfelől egy bankár helyiségei volt, a jobboldali helyiségek ez idő szerint üresen állottak. Az első és második emeleten butorraktárak voltak és csak a harmadik emeletet foglalták el lakások. A banküzlet helyiségei igen magas nyílt üzletből és a főnök külön irodájából állottak.

Az üzleti helyiség belsejébe két ajtó

vezetett, egyik az utcára, másik meg az udvari folyosóra vezetett. Mindkét ajtó éjjel erősen el volt zárva, különösen pedig az udvari folyosóról a főnök irodájába vezető ajtót zárták be éjjelenként nagy óvatossággal; az ajtó elé vastag vasrudakat feszítettek. Betörni e felől alig lehetett, hacsak nem álkulcsok segítségével.

E rövid eltérés után kövessük ismét Bertovszkyt.

Miután, mint már említettük, arról győződött meg, hogy senki meg nem figyeli, a sötétségben, mint az árnyék tűnt el a kapu aljában. Óvatosan tette fülét a lakatra és hallgatódzott, vajjon a ház bensejében minden nyugodt-e; azután előszedett egy kulcsot. Zajtalanul felzárta a kaput, belépett, mielőtt még egy kutató pillantást vetett az utcára, mialatt a kapu előtt őrt álló kőlovagok fenyegetőleg tekintettek reá.

Bertovszky most a ház bensejében volt; miután még halkkal bezárta a kaput és ismét meggyőződött, hogy minden csendes, a nagy sötétség dacára biztos léptekkel haladt előre; nagyon járatosnak kellett itt lennie, mert néhány másodperc után már az előbb említett ajtó előtt állt a folyosón. Ide megérkezve megismételte azt a műveletet, melyet a kapu felnyitására alkalmazott; óvatosan megkísérelte a vaspántokra függesztett zárnak álkulccsal való felzárását. Már mindkét lakatot felzárta és éppen a szabaddá lett ajtó felnyitásán fáradozott, mikor hirtelen abba hagyta munkáját és figyelmesen hallgatódzott. Hallga! Nem-e volt ez a lépcsőköről hallatszó léptek zaja? — igen, most tisztán hallotta; valaki úgy látszik, léfelé halad a lépcsőkön. Megrökönyödve támolygott el Bertovszky az ajtótól; a vér ereiben majdnem jéggé dermedt, melle hevesen zihált, alig tudott lélegzethez jutni.

Mi történhetett, ha valaki őt ebben az órában itt találja? És ennek okvetlenül be kell következnie, ha az, a ki éppen most lehalad a lépcsőn, ruhájával véletlenül a kulccsomót megérinti, a melyet Bertovszky elrejtteni elfelejtett; ez a gondolat villámgyorsan cikázott át agyán és hideg verejtéket kergetett homlokára.

Az ezalatt mind közelebb érő léptek arra intették, hogy nem tanácsos most már a kulcsot kivenni a zárból, hanem inkább arra kell törekednie, hogy elrejtse magát; oly halkán, a mint csak lehetett a lépcső alá huzódott meg.

Időközben Bertovszky ijedségének okozója leérkezett. A félig feltört ajtó közvetlen közeléhez érve, az udvar felé haladt, kinyitott egy kis oldalajtót és kilépett a hold által kissé megvilágított udvarra; a ki az éjjeli vándort folytonos figyelemmel kísérte, a különben jól ismert alakot; ez a megfigyelés csaknem elragadta arra, hogy csodálkozásának hangos felkiáltással adjon kifejezést.

— Hová akar ez még az éjjel botorkálni? — szólt halkal önmagához; hiszen arrafelé nincs kijárás; mit kereshet az udvarban? Tán csak nem holdkóros az öreg? Nem éppen lehetetlen.

Nem tartott soká s ismét hallhatta az öreg csoszogó lépteit. A mint a lépcső közelébe ért, hirtelen megállt és hallgatódzott. Ugy tetszett, mintha itt valaki sóhajtozott volna; igaz volna, hogy e ház egykori bir-

tokosának szelleme kísért itt, büntetésül annak, hogy embertársait kifosztotta, és a rabolt kincsek árából építette ezt a palotát?
(Folyt. köv.)

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Van szerencsém
a n. é. közönség b.
tudomására hoz-
ni, hogy a leg-
ujabb mintájú és
a legremekebb
kivitelű

Képes
lapok

megérkeztek és
nálam kaphatók.
A n. é. közönség
b. pártfogását
kérve, vagyok
kiváló tisztelettel
Weisz I.
könyv- és papirkereskedő.

A PESTI NAPLÓ KARÁCSONYI AJÁNDÉKA.

VÖRÖSMARTY-ALBUM.

A Pesti Napló, amely eddigé az Ember tragédiáját, Arany János balladát, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, A Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacon általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fényvel és pompával aranyvásznon kemény kötésben

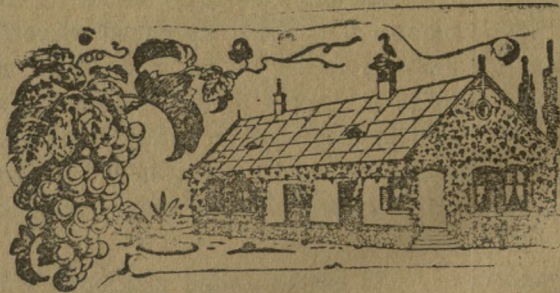
Vörösmarty-Albumot

ogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A „Vörösmarty-Album“ a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. „Csongor“ és „Tündét“, Vörösmartynek e kedves drámai költeményét a „Szózat“-ot, a „Vén cigány“-t, „Szép Ilonkát“ és Vörösmartynek legkiválóbb művészi alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. 20 műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval. A „Vörösmarty-Album“ műmellékleteit a legjelesebb magyar festőművészek készítik. Mindannyiuk élén ott van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar történelmi festő, aki a „Toldi“ című költeményt illusztrálja. Kortársa és barátja Madarász Viktor, a „Salamon“ című költeményhez készített festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő elsőrendű magyar művészek sorakoznak: Bihári Sándor, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kéméndy Jenő, Kernstock Károly, Krenner (Tardos) V., Magyar Mannheimer Gusztáv, Nagy Sándor, Radóné, Hirsch Nelli. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a „Vörösmarty-Albumot“, amelyek egész sereg magyar festő művészetét fogják a „Vörösmarty-Album“ keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színyű napszínű lesz, a műyen eddig

alig jelent meg magyar díszműben. A „Vörösmarty-Album“-ot megszerezhetik mindazok, akik a „Pesti Napló“-ra
1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
2. akik fél évre fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további fél éven át előfizetőink lesznek,
3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszedésük után kapják meg a „Vörösmarty-Album“-ot,
4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a „Vörösmarty-Album“-ot.
Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály Albumot az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékot bírák, azok a „Vörösmarty-Album“-ot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.
A „Pesti Napló“ előfizetési ára: egész évre 28 k., fél évre 14 k., negyedévre 7 k., egy hóra 2 k. 40 fill. Előfizetni mindenhol 1-től és 15-től lehet.

Az 1904-ik évre szóló naptárak megérkeztek.

Szőlőlugast

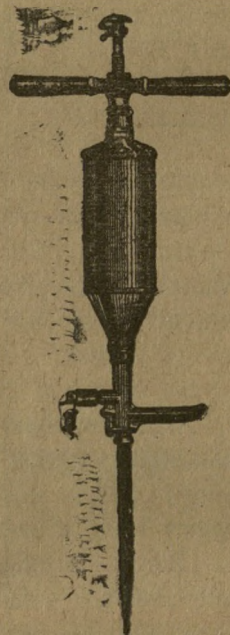
ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha meg nő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem, s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legkevesebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb dísz, anélkül, hogy legkevesebb helyet is foglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen es bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelező-lapon tulatja.

Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

A szénkénegezési
idényre!

Legpontosabban adagoló, legegyszerűb
szerkezetű és legtartósabb
SZÉNKÉNEGFECSEKENDŐ
az

„EGYSZERÜSÉG“

Kosinszky Viktor igazgató
szabadalmazott szénkénegfecsekendője

Kizárólagos gyártása és eladása:

SCHOTTOLA ERNŐ

czégnél

Budapesten, Andrassy-ut 2. szám.

A SZÉNKÉNEGFECSEKENDŐK ELLENŐRZÉSÉRE
SZOLGÁLÓ MÉROHENGER UGYANITT KAPHATÓ.

Bő ismertető leírást és utmutatást a gyéritő eljáráshoz
ingyen és bérmentve küldöm meg.